

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620202760
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6620202760.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobkyne: U. narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom U., zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o zaplatenie 349,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 349,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 349,- Eur od 12.06.2019 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 349,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 349,- Eur od 12.06.2019 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia.

1.1. Uviedla, že dňa 01.10.2013 došlo medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného Všeobecná úverová banka, a.s. k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 007991111011013. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07.11.2018 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. na žalovanú spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Žalovaný doručil zamestnávateľovi žalobkyne PENAM SLOVAKIA, a.s., Mikušovská 26, 984 01 Lučenec žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 04.09.2019, v ktorej žalovaný žiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy na uvedený bankový účet. Dňa 14.04.2020 bolo vydané uznesenie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 7Csp/25/2020, ktorým súd okrem iného rozhodol, že odporca (spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.) je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 007991111011013 zo dňa 01.10.2013. Zrážky zo mzdy mali byť vykonávané na podklade dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je uvedená v čl. II. bode 6 zmluvy o úvere. Dohoda o zrážkach zo mzdy mala pôvodnému veriteľovi slúžiť na zabezpečenie jeho pohľadávok.

1.2. Nakoľko pôvodným veriteľom bola Všeobecná úverová banka, a.s. a následne mala byť pohľadávka postupovaná na nebankové subjekty, dala žalobkyňa do pozornosti § 92 ods. 8 zákona o bankách, z ktorého vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu a súčasne je banka povinná preukázať zaslanie a doručenie výzvy, že dlžník je v omeškaní a preukázať omeškanie dlžníka so zaplatením viac ako 90 dní. Bez splnenia

podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je zakázané postupovať pohľadávku, pričom nerešpektovanie tejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom. Žalobkyňa považuje postúpenie pohľadávky zo dňa 07.11.2018 za neplatný právny úkon, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Žalovaný sa nikdy nestal veriteľom pohľadávky zo zmluvy o úvere, avšak požadoval vykonávanie zrážok, hoci je vylúčené, aby bol subjektom oprávneným prijímať akékoľvek úhrady na pohľadávku, ktorá by mala základ v predmetnej úverovej zmluve.

1.3. Žalobkyňa považuje za potrebné skúmať aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere vo vzťahu k splneniu obligatórnych náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súčinom mesačnej splátky 128,90 Eur a počtu mesačných splátok 119 dostaneme sumu 15.339,10 Eur, pričom ak odpočítame výšku úveru 8.060,- Eur, dostaneme sumu 7.279,10 Eur, čo by malo byť skutočnou výškou celkových nákladov. Z toho dôvodu považuje žalobkyňa výšku celkových nákladov uvedenú v zmluve o úvere vo výške 6.503,01 Eur za nesprávnu. Táto skutočnosť súčasne spôsobuje nesprávne uvedenú náležitosť RPMN v zmluve. Ako ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobkyňa uviedla, že pôvodný veriteľ posudzoval schopnosť žalobkyne ako spotrebiteľa splácať úver bez akýchkoľvek údajov o jej príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave, čo je hrubým porušením povinnosti veriteľa posudzovať s odbornou starostlivosťou schopnosť veriteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.).

1.4. Dohoda o zrážkach zo mzdy je podľa názoru žalobkyne neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorú považuje za rozpornú s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže ide o zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ide o mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka bez súdnej kontroly, pričom tieto zrážky nemôže dlžník voči svojmu zamestnávateľovi nijako korigovať ani zastaviť.

1.5. Zamestnávateľ žalobkyne na podklade žiadosti žalovaného vykonal zrážky zo mzdy žalobkyne spolu vo výške 349,- Eur (176,- Eur + 173,- Eur). Žalobkyňa má za to, že nakoľko došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalovaný na úkor žalobkyne získal peňažné prostriedky, na ktoré nemá platný právny titul, resp. nie je oprávneným na ich prijatie. Žalovaný sa tak bezdôvodne obohatil sumou 349,- Eur. Žalovaný bol vyzvaný k dobrovoľnému plneniu prostredníctvom predžalobnej výzvy. Keďže požadovaná suma nebola zo strany žalovaného uhradená, žalobkyňa sa so svojím nárokom obrátila na súd a uplatňuje si aj zákonné úroky z omeškania.

1.6. K žalobe žalobkyňa pripojila uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k 7Csp/25/2020-23 zo dňa 14.04.2020, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 007991111011013 zo dňa 01.10.2013, výzvu zo dňa 04.09.2019, výpis z obchodného registra žalovaného, odpoveď na žiadosť o vydanie potvrdenia, výplatné pásky žalobkyne za mesiace 02/2020 a 03/2020, predžalobnú výzvu (e-mail) zo dňa 08.06.2020.

2. Žalovaný doručil súdu dňa 20.07.2020 vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalobkyne, podľa ktorého nebolo pri postúpení pohľadávky dodržané zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobkyňa bola pred postúpením pohľadávky opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok úveru, a to okrem iných výziev aj výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 21.10.2014. Predmetná výzva bola žalobkyňi doručená dňa 27.10.2014. S poukazom na to, že k postúpeniu pohľadávky došlo až zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.11.2018 - nemožno mať žiadne pochybnosti o tom, že žalobkyňa bola ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bola postupcom opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok. Nemožno preto súhlasiť s názorom žalobkyne, že postúpenie pohľadávky zo zmluvy je neplatné.

2.1. Žalovaný ďalej poukázal na to, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného by mohlo dôjsť len v prípade, ak právny dôvod plnenia žalobkyne nespočíval v hmotnom práve, teda v prípade, ak podľa hmotného práva táto povinnosť plnenia žalobkyne neexistovala. Z dikcie ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka vyplýva, že k bezdôvodnému obohateniu dochádza vtedy, ak bolo

prijaté plnenie, na ktoré neexistoval právny nárok. K bezdôvodnému obohateniu teda nemôže dôjsť v prípadoch, ak mal nárok veriteľa právnu opodstatnenosť. Právny dôvod na prijatie plnenia v posudzovanom prípade predstavuje pohľadávka zo zmluvy, ktorá ku dňu postúpenia predstavovala sumu 13.787,63 Eur s prísl, ktorá pozostáva z istiny vo výške 7.549,98 Eur, a ostatného príslušenstva vo výške 6.237,65 Eur. Prijatím plnení vo výške spolu 349,- Eur preto nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko prijatím týchto plnení bol uspokojovaný dlh žalobcu, ktorý v čase prijatia týchto plnení preukázateľne existoval. Podaná žaloba je zjavne nedôvodná.

2.2. Pokiaľ sa ten, čo plnil inému, domáha vrátenia tohto plnenia titulom bezdôvodného obohatenia (z akéhokoľvek dôvodu), dôvodnosť jeho nároku závisí od toho, či podľa hmotného práva plnil alebo neplnil povinnosť, ktorú skutočne mal. Je pritom právne irelevantné, či bolo takéto plnenie dobrovoľné alebo vymožené iným spôsobom. V súdenom prípade je preto podľa názoru žalovaného rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá vylučuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, to, že prijatým plnením bol uspokojovaný žalobcov dlh a žalovaný teda v čase prijímania peňažných plnení disponoval hmotnoprávnym nárokom voči žalobcovi. Takto prijaté plnenie preto podľa názoru žalovaného rozhodne nemožno považovať za bezdôvodné obohatenie. Žalovaný zároveň poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 85/2013 zo dňa 09.04.2014 a sp. zn. 5 MCdo 17/2009 zo dňa 23.11.2011.

2.3. Žalovaný považuje za nesporné, že keďže žalobkyňa uhradila žalovanému len to, na čo mal žalovaný hmotnoprávny nárok, nemohol sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť a žalobkyňa tak nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

2.4. Pokiaľ ide o tvrdenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, resp. neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, žalovaný so závermi žalobkyne zásadne nesúhlasil, avšak s ohľadom na to, že predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom je zrejmé, že žalobkyňa neuhradila doposiaľ ani len istinu poskytnutého úveru, nepovažoval žalovaný za hospodárne sa k týmto otázkam bližšie vyjadrovať, nakoľko vyriešenie týchto otázok nie je pre rozhodnutie vo veci samej relevantné.

2.5. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a žalovanému priznať voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.6. K vyjadreniu žalovaný pripojil výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 21.10.2014, fotokópiu doručky a prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi EOS KSI Slovensko, s.r.o. a Všeobecnou úverovou bankou, a.s. zo dňa 07.11.2018.

3. Dňa 11.08.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného, v ktorom uviedla, že žalovaný nie je vlastníkom pohľadávky, nakoľko medzi právnym predchodcom žalovaného Všeobecná úverová banka, a.s. a jej právnym nástupcom EOS KSI Slovensko, s.r.o. nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky pre rozpor s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, z ktorého vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu (zosplatennej pohľadávke) a súčasne je banka povinná preukázať zaslanie a doručenie výzvy, že dlžník je v omeškaní a preukázať dĺžku omeškania dlžníka so zaplatením viac ako 90 dní pod hrozbou postúpenia pohľadávky mimo bankového sektora. Žalobkyňa má za to, že nedošlo k zosplateniu úveru spôsobom, akým to vyžaduje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho nie je splnená primárna podmienka pre platné postúpenie, nakoľko pohľadávka sa nestala splatnou. Z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplývajú dve podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne, aby bol úkon zosplatenia považovaný za súladný so zákonom: právo na zosplatenie (právo veriteľa podľa § 565 OZ) možno uplatniť v momente, ak je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky (podmienka 1/ - „upozornenie spotrebiteľa“) a upozornenie spotrebiteľa na možnosť zosplatenia (na výkon práva veriteľa podľa § 565 OZ) v lehote nie kratšej ako 15 dní (podmienka 2/ - „zosplatenie úveru“). Upozornenie spotrebiteľa aj zosplatenie úveru sú písomné jednostranné právne úkony, ktoré sa musia dostať do sféry spotrebiteľa. Pri oboch podmienkach je nevyhnutné skúmať, či bola dodržaná písomná forma - dodávateľ musí preukázať, že zásielky mali písomnú formu; či jednotlivé listiny spĺňajú všeobecné kritériá pre právne úkony - dodávateľ musí preukázať, že písomnosti boli dostatočne určité a zrozumiteľné; či sa jednotlivé písomnosti dostali do dispozičnej sféry dlžníka - dodávateľ musí preukázať, že k jednotlivým zásielkam existujú doručky.

3.1. Žalovaný súdu síce predložil listinu označenú ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 21.10.2014 adresovanú žalobkyni, avšak v predmetnej výzve absentuje špecifikácia splátky, ako aj termín jej splatnosti, s ktorou mal byť dlžník v omeškaní viac ako 3 mesiace, t. j. zákonom vyžadovaná podmienka podľa § 53 ods. 9 OZ absentuje. Nebola splnená podmienka 1/, nakoľko jednostranný úkon „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ je neurčitý a nejasný. Okrem iného mu nepredchádzalo splnenie podmienky 2/ (upozornenie spotrebiteľa). Žalovaný nepredložil listinu „upozornenie spotrebiteľa“, t.j. nepreukázal splnenie podmienky 2/ pre platné zosplatenie. Žalobkyňa má za to, že pokiaľ nebol úkon zosplatenia urobený zákonom aprobovaným spôsobom (absentuje kumulatívne splnenie podmienky 1/ a 2/), má to priamy vplyv aj na podmienky postúpenia pohľadávky na tretí subjekt bez bankového oprávnenia. Keďže sa pohľadávka nestala splatnou, nebola ani postupiteľná, t. j. je potrebné uzavrieť, že neboli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko došlo pri postupovaní pohľadávky k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách a je nutné posudzovať úkon postúpenia pohľadávky na základe zmluvy o postúpení zo dňa 07.11.2018 ako neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. V súlade so zásadou „nikto nemôže previesť viac práva než má“ je logicky neplatnou zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 07.11.2018, ktorou malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. na žalovaného.

3.2. Žalovaný nie je vlastníkom pohľadávky, keďže neboli splnené podmienky potrebné pre platné postúpenie pohľadávky, a teda nemá právny dôvod na plnenie z predmetnej zmluvy o úvere. Právo žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného vyplýva priamo z dikcie ustanovenia § 451 ods. 1 a. 2 OZ. Skutočnosť, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo Všeobecnej úverovej banky, a.s. na žalovaného, má za následok, že žalovaný nie je oprávnený prijímať od žalobkyne akékoľvek plnenia z predmetnej zmluvy o úvere. Na základe vyššie uvedeného je nepochybné, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 349,- Eur, nakoľko žalovaný prijal plnenia od žalobkyne bez právneho dôvodu.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 20.10.2020 k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom žalobkyne, v zmysle ktorého je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom neplatné. Žiadny právny predpis (a to ani § 53 ods. 9 OZ) nestanovuje osobitné náležitosti výzvy veriteľa voči svojmu dlžníkovi - ako sa to snaží navodiť žalobkyňa svojím tvrdením o absencii náležitostí takejto výzvy, napr. uvedenia splátky, pre ktorej nesplnenie došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti - a preto považuje žalovaný uvedenú argumentáciu žalobkyne za účelovú, neopierajúcu sa o príslušné právne predpisy.

4.1. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že v konaní nebolo preukázané, že by bola postupcom pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti upozornená na možnosť uplatnenia tohto práva zo strany postupcu, žalovaný uviedol, že táto skutočnosť vyplýva aj zo samotného obsahu výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 21.10.2014, v ktorej sa uvádza, že žalobkyňa napriek opakovaným upomienkam postupcu neuhradila dlžné splátky úveru, v dôsledku čoho pristúpil postupca ku krajnému riešeniu navrátenia poskytnutých finančných prostriedkov - vyhláseniu predčasného zosplatenia zostatku úveru. Žalobkyňa bola pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru opakovane vyzývaná k úhrade omeškaných splátok úveru a taktiež bola postupcom upozornená na možnosť uplatnenia práva podľa ustanovenia § 565 OZ, pričom toto tvrdenie nebolo žalobkyňou rozporované, v dôsledku čoho je potrebné uvedené tvrdenie v súlade s § 151 ods. 1 CSP považovať za nesporné. Žalovaný poukázal aj na to, že otázka platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nie je v konaní rozhodujúcou skutočnosťou, nakoľko splatnosť pohľadávky nie je podmienkou platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako toto ustanovenie nesprávne vykladá žalobkyňa v podaní zo dňa 10.08.2020.

4.2. Peňažný záväzok (dlh) žalobkyne vznikol už splnením záväzku postupcu, t. j. peňažný záväzok vznikol už poskytnutím dohodnutej sumy peňažných prostriedkov v prospech žalobkyne. Dohoda zmluvných strán o vrátení poskytnutých peňažných prostriedkov s úrokmi v pravidelných mesačných splátkach nemá žiadny vplyv na výšku alebo existenciu záväzku dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho záväzku a závisí výlučne od vôle veriteľa. Nemožno sa preto v žiadnom prípade stotožniť so záverom žalobkyne, že pod pojmom „pohľadávka zodpovedajúca nesplácanému dlhu“ je potrebné

rozumieť v prípade vracania poskytnutých peňažných prostriedkov zo zmluvy o úvere v splátkach len tie mesačné splátky úveru, ktoré sa už stali splatnými. Pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku (dlhu) zo zmluvy o úvere podľa názoru žalovaného predstavuje zostatok dlhu žalobkyne, ktorý vznikol poskytnutím peňažných prostriedkov v prospech žalobkyne, t. j. takúto pohľadávku tvoria nielen nezaplatené a splatné splátky úveru, ale aj nezaplatené a doposiaľ nesplatené splátky úveru. V nadväznosti na uvedené žalovaný zastáva názor, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky a nemožno sa preto stotožniť so závermi žalobkyne.

4.3. Žalovaný ďalej uviedol, že ani zo samotného znenia ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Z gramatického výkladu nielen prvej, ale aj druhej vety tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy - pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Ak sa v prvej vete súvetia použil pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca jednoznačne identifikoval súčasne aj pojem časť peňažného záväzku, je potom zrejmé, že ak v druhej vete súvetia použije pojem z prvej vety súvetia, bude ho chápať v tom istom význame. Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku, možno tiež potvrdiť posúdením druhej vety citovaného ustanovenia. Ak by zákonodarca v predmetnom ustanovení mienil upraviť oprávnenie banky postúpiť na inú osobu len peňažný záväzok, ktorý je už splatný, potom by druhá veta § 92 ods. 8 zákona o bankách bola v praxi neaplikovateľná a nadbytočná, nakoľko v prípade, ak by dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva, tak by už banka nemala čo postupovať (nakoľko predmet postúpenia bol dlžníkom uhradený ešte pred postúpením) a teda banka by ani nemala aké právo uplatňovať.

4.4. Žalovaný ďalej poukázal na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/31/2020 zo dňa 03.09.2020, v zmysle ktorého podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky nie je tá skutočnosť, že nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti veriteľom. Vyriešenie právnej otázky platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru tak nie je podľa názoru žalovaného pre výsledok tohto konania rozhodujúce, nakoľko vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky.

4.5. Žalobkyňa sa v zmluve zaviazala plniť pohľadávku v pravidelných mesačných splátkach splatných od 25.11.2013 do 25.09.2023 - pričom bez ohľadu na rozdielne právne názory žalobkyne a žalovaného ohľadom platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru je zrejmé, že ku dňu postúpenia pohľadávky (t.j. ku dňu 07.11.2018) boli splátky úveru splatné od 25.11.2013 do 25.10.2018, v počte 60 a celkovej výške 7.734,- Eur (60 x 128,90 Eur) splatné v celom rozsahu. Ak by teda aj žalovaný pripustil, že v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť predmetom postúpenia len časť pohľadávky, ktorá sa stala splatnou (čo žalovaný nepripúšťa) a bez ohľadu na platnosť, resp. neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru postupcom by v hypotetickej rovine mohlo byť postúpenie pohľadávky neplatné len v tej časti pohľadávky, ktorá ešte nebola splatná. V rozsahu postúpenia pohľadávky vo výške 7.734,- Eur (splátky úveru splatné pred postúpením pohľadávky), s ohľadom na preukázanie doručenia výzvy žalobkyňi zo strany postupcu pred postúpením pohľadávky nemožno v žiadnom ohľade uvažovať o možnom neplatnom postúpení tejto časti pohľadávky - a to bez ohľadu na rozdielny právny názor žalobcu a žalovaného ohľadom platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, resp. rozdielny právny názor žalobcu a žalovaného ohľadom oprávnenia postupcu postúpiť aj tú časť pohľadávky, ktorá sa ešte nestala splatnou.

4.6. Keďže žalobkyňa uhradila žalovanému len to, na čo mal žalovaný hmotnoprávny nárok, nemohol sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť a žalobkyňi tak nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. Žalobkyňa následne dňa 03.11.2020 doručila súdu ďalšie písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba: - tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu (zosplatenej pohľadávke) - podmienka č. 1, a súčasne je banka povinná preukázať zaslanie a doručenie výzvy, že dlžník je v omeškaní - podmienka č. 2, a preukázať dĺžku omeškania dlžníka so zaplatením viac ako 90 dní pod „hrozbou“ postúpenia pohľadávky mimo bankového sektora - podmienka č. 3. Žalovaný doposiaľ v konaní nepreukázal, že by došlo k platnému zosplatneniu úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s

§ 565 OZ. Na podporu svojho názoru poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 a sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/139/2017 zo dňa 28.11.2017.

5.1. Z vyššie uvedených rozhodnutí vyplýva, že banka by mala pred postúpením pohľadávky najskôr ukončiť zmluvný vzťah s dlžníkom, a to napríklad aj formou zosplatnenia úveru, ak je dlžník v omeškaní so zaplatením dlhu, a až potom takúto pohľadávku (zosplatnenú) postúpiť inému subjektu, pričom musia byť splnené všetky podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona o bankách. Keďže sa pohľadávka nestala splatnou, nebola ani postupiteľná, t.j. je potrebné uzavrieť, že neboli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pohľadávka banky nebola postupiteľná aj z dôvodu, že banka pred postúpením pohľadávky neupozornila a neinformovala spotrebiteľa, že bude postupovať pohľadávku na iný subjekt mimo bankovej sféry, t. j. písomne nevyzvala dlžníka na splnenie jeho záväzku, pod rizikom postúpenia mimo bankový sektor. Žalovaný poukazuje len na listinu označenú ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 21.10.2014, ktorá však neobsahuje žiadne upozornenie, že môže dôjsť k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt. Túto listinu je potrebné považovať za list predstavujúci „úkon zosplatnenia“, prostredníctvom ktorej banka oznámila dlžníkovi zosplatnenie úveru. Tu je potrebné poukázať, že s každou pohľadávkou banky voči klientovi sú neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk ako aj rozsiahle bankové tajomstvo. Tieto požiadavky a povinnosti vyplývajú bankám priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom (postupníkom) a dlžníkom v porovnaní so vzťahom veriteľ (postupca - banka) a dlžník.

5.2. Na základe vyššie uvedeného má žalobkyňa za to, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zákonom aprobovaným spôsobom. Keďže v predmetnom prípade neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, žalovaný nemal a ani nemá právny dôvod prijímať úhrady od žalobkyne v súvislosti so zmluvou o úvere. Žalovaný vzhľadom na neplatné postúpenie pohľadávky nie je vlastníkom pohľadávky a je teda nepochybné, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 349,- Eur.

6. Dňa 16.11.2020 doručil žalovaný súdu písomné vyjadrenie, v ktorom nad rámec svojich predchádzajúcich písomných podaní uviedol, že obsahom podania zo dňa 21.10.2014 bolo nielen oznámenie o predčasnej splatnosti úverovej pohľadávky, ale zároveň aj výzva postupcu k úhrade splatnej pohľadávky. Žalovanému nie je zrejmé, z akého dôvodu uvedená výzva postupcu podľa názoru žalobkyne nie je výzvou banky, ako ju predpokladá § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ žalobkyňa uvádza, že uvedená výzva neobsahovala upozornenie a informáciu o možnom postúpení pohľadávky - potom je potrebné poukázať na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách pojednáva len o písomnej výzve banky (bez akýchkoľvek osobitých náležitostí tejto výzvy) voči svojmu klientovi, t. j. výzve banky k úhrade omeškaných splátok úveru, resp. akejkoľvek časti peňažného záväzku klienta, ktorá môže byť vykonaná kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka. Nemožno sa preto stotožniť s účelovým výkladom uvedeného ustanovenia zo strany žalobkyne, ktorá tejto výzve nad rámec zákona pripisuje ďalšie náležitosti - ako napríklad v tomto prípade upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky. Ak by zákonodarca takúto náležitosť vyžadoval, potom by to podľa názoru žalovaného celkom jednoznačne pretavil aj do znenia uvedeného ustanovenia.

6.1. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR z 22. júna 2017, sp. zn. II. ÚS 796/2016-65, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/152/2019 zo dňa 15.04.2020, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/93/2008 zo dňa 20.05.2009, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/163/2015 zo dňa 29.05.2015 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19C/34/2012 zo dňa 24.04.2014.

6.2. Žalovaný zastáva názor, že postúpením pohľadávky banky na inú osobu sa jej obsah žiadnym spôsobom nemení a nemení sa ani postavenie, resp. práva a povinnosti dlžníka vyplývajúce zo záväzkovoprávneho vzťahu. Dlžníkovi už bol úver poskytnutý a rozhodnou otázkou je už len otázka vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s úrokmi. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nemožno vyvodiť, že by sa postúpením pohľadávky banky obsah tejto pohľadávky zmenil.

6.3. Plnenie vo výške 349,- Eur, ktorého vydania sa žalobkyňa domáha v tomto konaní, nemožno považovať za bezdôvodné obohatenie, nakoľko ním bol uspokojovaný dlh žalobkyne zo zmluvy, ktorý bol na žalovaného postúpený zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 07.11.2018. Žalobkyňa bola pred postúpením pohľadávky postupcom opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok úveru, a to okrem iných výziev aj výzvou označenou ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ z 21.10.2014, ktorá bola žalobkyňi doručená dňa 27.10.2014. V prejednávacom prípade tak nemožno mať žiadne pochybnosti o tom, že žalobkyňa bola ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bola postupcom opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a to okrem iných výziev aj výzvou zo dňa 21.10.2014. S ohľadom na uvedené nemožno súhlasiť so záverom žalobkyne, že postúpenie pohľadávky zo zmluvy je neplatné, nakoľko k postúpeniu tejto pohľadávky došlo v prísnom súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách.

7. Na súdnom pojednávaní dňa 15.12.2020 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu trvala na podanej žalobe v celom rozsahu a uviedla, že podľa jej názoru k postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalovaného na žalovaného nedošlo, pretože právny predchodca žalovaného pri postupovaní obišiel zákon o bankách, konkrétne § 92 ods. 8. Má za to, že neplatnosť postúpenia sa vzťahuje na celú pohľadávku a celý právny úkon postúpenia pohľadávky. Na postúpenie pohľadávky je potrebné nazerať tak, ako keby nebolo vzniklo. Žalovaný sa snaží účelovo podsúvať argumentáciu, že boli splnené podmienky k postúpeniu aspoň časti pohľadávky, ktorá mala predstavovať sumu, ktorá bližšie vo vyjadreniach žalovaného nebola určená. Takúto argumentáciu žalobkyňa považuje za účelovú, nakoľko žalovaný len neurčito vychádza zo skutočností, že do postúpenia pohľadávky sa stalo splatnými 60 splátok, pričom samotná táto skutočnosť neznamena, že je možné postúpiť pohľadávku. Ak by aj existovala nejaká výzva, je potrebné špecifikovať, koľko z tých splatných splátok bolo nesplatených a nezaplatených, čo by mohlo tvoriť pohľadávku, ktorá by teoreticky mohla byť postúpená. Pokiaľ žalovaný poukazuje na skutočnosť, že existuje výzva z októbra 2014, ktorou vyzýval právny predchodca žalovaného žalobkyňu na doplatenie sumy, je potrebné povedať, že z obsahu tejto výzvy je zrejme, že ide o výzvu, ktorou malo dôjsť k zosplateniu úveru a nejde o výzvu smerom ku nezaplateným splátkam ku dňu zosplatenia. Hypoteticky, pokiaľ by žalovaný alebo právny predchodca žalovaného uskutočnil úkon zosplatenia v zmysle § 53 ods. 9 OZ, znamenalo by to, že ešte predtým, ako dôjde k samotnému úkonu zosplatenia, by upozornil svoju klientku, žalobkyňu, na skutočnosť, že je v omeškaní so splátkami v konkrétnej výške, za konkrétne obdobie. Ak by sa preukázalo, že takéto upozornenie bolo zaslané, dalo by sa uvažovať, že podmienka výzvy by možno mohla byť splnená. Takéto upozornenie však v spise doposiaľ nebolo predložené a argumentácia žalovaného na ten spôsob, že v čase výzvy bolo splatných už 60 splátok a výzva bola doručená, čím malo dôjsť k naplneniu podmienok pre platné postúpenie, je nesprávna a neadekvátne. Nanajvýš pokiaľ by aj boli preukázané tieto predpoklady dostatočne určitým spôsobom, je potrebné poukázať aj na samotný úkon postúpenia pohľadávky, pre ktorý sa vyžaduje písomná forma. Všeobecné náležitosti právnych úkonov taktiež predpokladajú, že právny úkon má byť urobený slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne, pričom v predmetnej veci nebolo preukázané žiadne určité postúpenie konkrétne pohľadávky, ktorá by mala tvoriť konkrétne nezaplatené splatné pohľadávky. Aj neurčitosť právneho úkonu postúpenia je argument, na ktorý treba prihliadať. Plus pokiaľ tu existoval úkon postúpenia, treba povedať, že vôľa právneho predchodcu žalovaného určite nesmerovala iba k postúpeniu nejakej časti pohľadávky, ale smerovala k postúpeniu pohľadávky, o ktorej mal vedomosť, že by mala byť zosplatená, čo sa v priebehu konania ukázalo ako tvrdenie nesprávne. Z rozhodovacej praxe súdov tiež vyplýva, že predmetom postúpenia môže byť len splatná pohľadávka.

8. Žalovaný na pojednávaní trval na svojich písomných vyjadreniach a žiadal žalobu žalobkyne zamietnuť.

9. Súd po oboznámení sa so žalobou, vyjadreniami žalobkyne a žalovaného a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

10. Právny predchodca žalovaného Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili dňa 01.10.2013 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 007991111011013, na základe ktorej Všeobecná úverová banka, a.s. poskytla žalobkyňi úver vo výške 8.060,- Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 119 mesačných splátkach po 128,90 Eur (z toho mesačná splátka poistného 6,53 Eur). Čerpanie úveru nastalo jednorazovo dňa 01.10.2013, prvá splátka bola splatná dňa 25.11.2013, konečná splatnosť bola určená na 25.09.2023.

11. Výzvou zo dňa 21.10.2014 právny predchodca žalovaného Všeobecná úverová banka, a.s. oznámil žalobkyni, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku banky z titulu zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru, reg. č. 007991111011013 zo dňa 01.10.2013, z toho dôvodu týmto dňom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 8.433,45 Eur, z toho istina 7.886,04 Eur, úroky 434,76 Eur, poplatky 112,65 Eur. Zároveň veriteľ vyzval žalobkyňu na predčasné splatenie úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní od doručenia výzvy. Podľa pripojenej doručky bola výzva žalobkyni doručená dňa 27.10.2014.

12. Pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči žalobkyni zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru na postupníka - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. (žalovaného). Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2018 súdu nebola doručená. Žalovaný doručil súdu prílohu k zmluve o postúpení pohľadávky. V prílohe je špecifikovaná pohľadávka nasledovne: infozostatok celkom 05.11.2018 - 13.787,63 Eur, infozostatok istina 05.11.2018 - 7.549,98 Eur, celková výška pohľadávky 13.675,71 Eur, istina 7.564,- Eur, zákl. úrok 4.472,22 Eur, úrok z omeškania 1.538,92 Eur, poplatky 99,59 Eur, dni omeškania 1.548. Oznámenie o postúpení pohľadávky ani doklad o jeho doručení neboli súdu predložené.

13. Listom zo dňa 04.09.2019 adresovaným zamestnávateľovi žalobkyne PENAM SLOVAKIA, a.s., Mikušovská 26, Lučenec žalovaný oznámil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2018 postúpila Všeobecná úverová banka, a.s. pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy č. 007991111011013 s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. a zároveň ho v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka vyzval na základe predloženej dohody na realizáciu zrážok zo mzdy alebo iného príjmu zamestnanca U. Súčasne uviedol rozpis dlhu k 04.09.2019: istina 7.399,98 Eur, riadny úrok 4.472,22 Eur, úrok z omeškania do postúpenia pohľadávky 1.538,92 Eur, poplatky 99,59 Eur, úrok z omeškania po postúpení pohľadávky 347,84 Eur, náklady inkasného konania 300,- Eur, spolu 14.158,55 Eur.

14. V odpovedi zo dňa 29.04.2020 zamestnávateľ žalobkyne PENAM SLOVAKIA, a.s. oznámil žalobkyni na jej žiadosť zo dňa 27.04.2020, že na základe predloženej dohody na realizáciu zrážok zo mzdy alebo iného príjmu z jej čistej mzdy vykonal zrážky zo mzdy pre spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. za mesiace február 2020 vo výške 176,- Eur a marec 2020 vo výške 173,- Eur.

15. Z predloženej výplatnej pásky žalobkyne za obdobie 02/2020 je zrejmé, že zo mzdy bola vykonaná zrážka vo výške 176,- Eur (označená ako „Pôžička I“), z výplatnej pásky žalobkyne za obdobie 03/2020 vyplýva, že zo mzdy bola vykonaná zrážka vo výške 173,- Eur (označená ako „Pôžička I“).

16. Výzvou (e-mailom) zo dňa 08.06.2020 vyzvala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaného na dobrovoľné plnenie sumy vo výške 349,- Eur, ktorá predstavuje nárok žalobkyne U. na vydanie bezdôvodného obohatenia v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a na zaplatenie trov právneho zastúpenia v sume 89,23 Eur v lehote do 11.06.2020.

17. Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 7Csp/25/2020 bolo zistené, že v spore sp. zn. 7Csp/25/2020 navrhovateľky U. proti odporcovi EOS KSI Slovensko, s.r.o. uznesením č.k. 7Csp/25/2020-23 zo dňa 14.04.2020 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 007991111011013 zo dňa 01.10.2013, ktorú uzavrel právny predchodca odporcu Všeobecná úverová banka, a.s. s navrhovateľkou. Súčasný zamestnávateľ navrhovateľky PENAM SLOVAKIA, a.s. je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy podľa Dohody o zrážkach zo mzdy. Odporcu súd zaviazal nahradiť navrhovateľke trovy konania a zároveň ho poučil, že na okresný súd môže podať proti navrhovateľke žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru zo zmluvy o úvere č. 007991111011013 zo dňa 01.10.2013.

18. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13CoCsp/32/2020-77 zo dňa 28.07.2020 uznesenie okresného súdu zrušil. Následne Okresný súd Lučenec v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu uznesením č.k. 7Csp/25/2020-85 zo dňa 28.08.2020 uložil odporcovi povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy. Odporcovi tiež uložil povinnosť v deň vykonateľnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia oznámiť zamestnávateľovi navrhovateľky PENAM SLOVAKIA, a.s.,

aby pozastavil výkon zrážok zo mzdy žalobcu v súvislosti s Dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá je uvedená v čl. II. bode 6 zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 007991111011013. Odporcu súd zaviazal nahradiť navrhovateľke trovy konania a zároveň ho poučil o možnosti podať proti navrhovateľke žalobu o zaplatenie dlžných splátok úveru zo zmluvy o úvere č. 007991111011013 zo dňa 01.10.2013. Uznesenie sa stalo vykonateľným dňa 07.09.2020 a právoplatným dňa 23.09.2020.

19. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú stanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

25. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

30. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 007991111011013 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

32. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

33. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

35. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

36. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

37. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

38. Podľa čl. II. bodu 6 zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 007991111011013 zo dňa 01.10.2013, podpisom tejto zmluvy dlžník výslovne súhlasí v prípade, ak nesplní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa tejto úverovej zmluvy, aby banka bola oprávnená požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok banky voči dlžníkovi. Výška zrážok zo mzdy bude zodpovedať výške mesačných splátok úveru podľa úverovej zmluvy, pričom zrážky zo mzdy nemôžu byť vyššie ako zrážky pri výkone rozhodnutia stanovené osobitným predpisom. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy je táto úverová zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie sa primerane vzťahuje aj na ručiteľa, pokiaľ je pohľadávka banky z úveru zabezpečovaná ručiteľom. Tento druh zabezpečenia je banka oprávnená uplatniť pri každom druhu spotrebiteľského úveru v prípade, ak dlžník má príjem zo závislej činnosti.

39. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd preukázané, že žaloba žalobkyne je dôvodná.

40. Je nepochybné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalovaného Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobkyňou dňa 01.10.2013 je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ a taktiež sa na ňu vzťahujú zákonné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

41. Je rovnako nepochybné, a medzi stranami sporu ani nebolo sporné, že medzi žalobkyňou ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľom došlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 00799111101013, na základe ktorej Všeobecná úverová banka, a.s. poskytla žalobkyňi úver vo výške 8.060,- Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 119 mesačných splátkach po 128,90 Eur s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 25.11.2013 a konečná splatnosť bola dojednaná na 25.09.2023.

42. Medzi stranami nebolo sporným ani to, že pôvodný veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči žalobkyňi zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru na postupníka - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. (žalovaného). Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2018 súdu nebola doručená. Žalovaný doručil súdu prílohu k zmluve o postúpení pohľadávky.

43. Spornou medzi stranami nebola otázka skutková, ale právna, a to, či je zmluva o postúpení pohľadávky platný právny úkon s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný nepreukázal splnenie podmienok pre platné zosplatenie úveru.

44. Súd sa zameril na posúdenie, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Od posúdenia otázky platného alebo neplatného postúpenia pohľadávky v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách potom závisí aj posúdenie existencie alebo neexistencie žalobkyňou uplatneného práva.

45. Súd sa upriamil na skúmanie podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

46. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, v ktorom Najvyšší súd konštatoval, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. V zmysle tohto rozhodnutia je podmienkou postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžnikovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní.

47. Podľa názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky.

48. Podľa citovaného ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu. To neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a
a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) (t.j. veriteľa, ktorý je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

49. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách s poukazom na znenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch môže byť teda iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

50. Súd pre úplnosť poznamenáva, že pokiaľ ide o splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 OZ, t.j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatným celý dlh za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Dikcia § 565 veta druhá OZ je teda aplikovateľná na zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, pričom veriteľ je limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo). Do splatnosti tej splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká. Pokiaľ veriteľ svoje právo zosplatniť úver nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach. Toto právo získa opätovne za rovnakých podmienok (§ 53 ods. 9 OZ), ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky (ktorejkoľvek). Samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je jednostranným právny úkonom adresovaným žalovanému a pre jeho účinky je nevyhnutné, aby sa tento prejav vôle dostal do sféry dispozície dlžníka.

51. V predmetnej veci žalovaný predložil súdu len oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 21.10.2014, ktorým oznamoval žalobkyňu, že využil svoje právo podľa § 565 OZ. Nijako však nepreukázal, že oznámeniu predchádzala výzva podľa § 53 ods. 9 OZ. Na základe uvedeného nemá súd preukázané, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalovaného bolo platné. Žalovaný sa opakovane vo svojich písomných podaniach odvolával len na výzvu zo dňa 21.10.2014 a splnenie podmienok pre platné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ nepreukázal s odôvodnením, že pre postúpenie pohľadávky zosplatnenie úveru nie je nevyhnutným predpokladom. Preto súd právny úkon zosplatnenia úveru nepovažuje za platný.

52. V tomto prípade banka výzvou zo dňa 21.10.2014 písomne vyzvala žalobkyňu ako klienta na splnenie peňažného záväzku v lehote 7 dní, pričom žalobkyňa bola nepretržite v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a to napriek výzve banky. Ako vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2018, v čase postúpenia pohľadávky bola žalobkyňa v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku už 1.548 dní. K postúpeniu pohľadávky na žalovaného v tomto konaní došlo pred konečnou splatnosťou úveru (ktorá má nastať dňa 25.09.2023) a tiež bez toho, aby sa pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nedodržaním postupu podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ nedošlo zo strany právneho predchodcu žalovaného k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 39 OZ zakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

53. Nakoľko v konaní nebolo preukázané, že žalovaný platne nadobudol pohľadávku od svojho právneho predchodcu zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 007991111011013 zo dňa 01.10.2013, je prijatie plnenia titulom zrážok zo mzdy žalobkyne v rozsahu 349,- Eur zo strany žalovaného plnením bez právneho dôvodu, ktoré zakladá bezdôvodné obohatenie. Z toho dôvodu súd žalobe žalobkyne ako dôvodne podanej vyhovel.

54. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

55. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

56. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

57. Žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, preto súd žalobkyni priznal aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 349,- Eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dobrovoľné splnenie povinnosti v zmysle výzvy žalobkyne.

58. Záverom súd poznamenáva, že argumentácia žalobkyne týkajúca sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle úverovej zmluvy a neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy je vo vzťahu k predmetu tohto sporu bez právneho významu, preto sa ňou súd z dôvodu hospodárnosti nezaoberal ani sa k nej nevyjadroval.

59. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

62. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni ako úspešnej strane sporu priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).